

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده، با رحم

وَ اللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ ⁽¹⁾

قسم به شب و قتیکه می پوشاند. ⁽¹⁾

وَ النَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ⁽²⁾

قسم به روز و قتیکه ظاهر شد. ⁽²⁾

وَ مَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَ الْأُنثَىٰ ⁽³⁾

قسم به آنکه آفرید نر و ماده را. ⁽³⁾

إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ ⁽⁴⁾

هر آینه کوشش شما البته مختلف است. ⁽⁴⁾

فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَ اتَّقَىٰ ⁽⁵⁾

پس اما کسی که اعطاء کرد و پرهیزگاری کرد. ⁽⁵⁾

وَ صَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ ⁽⁶⁾

و باور کرد به پاداش نیک. ⁽⁶⁾

فَسَتُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَىٰ ⁽⁷⁾

پس خواهیم ساخت ما آسان او را برای رسیدن به آسایش. ⁽⁷⁾

وَ أَمَّا مَنْ بَخِلَ وَ اسْتَغْنَىٰ ⁽⁸⁾

و اما کسی که بخالت کرد و بی نیازی کرد. ⁽⁸⁾

وَ كَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ ⁽⁹⁾

و به دروغ نسبت کرد به پاداش نیک. ⁽⁹⁾

فَسَتُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَىٰ ⁽¹⁰⁾

پس خواهیم ساخت ما آسان او را برای رسیدن به دشواری. (10)

وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ (11)

و نمی کند دفع از او دارائی او وقتیکه سرنگون افتاد. (11)

إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ (12)

هرآئینه بر ما است البته راه نشان دادن. (12)

وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ (13)

و هرآئینه برای ما است البته آخرت و این جهان. (13)

فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ (14)

پس بیم دادم شما را: آتشی که شعله می زند. (14)

لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَىٰ (15)

نمی در آید آن را (ونمی سوزد) مگر بدبخت ترین. (15)

الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ (16)

آنکه به دروغ نسبت کرد و رو گرداند. (16)

وَ سَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَىٰ (17)

و دور نگاه داشته می شود از آن پرهیزگار ترین. (16)

الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ (18)

آنکه می دهد دارائی خود را (تا) پاک شود. (18)

وَ مَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَىٰ (19)

و نیست برای هیچ کسی نزد او از نعمتی پاداش داده می شود. (19)

إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ (20)

مگر طلب رضای پروردگار خود بلند ترین. (20)

وَأَسْوَفَ يَرْضَىٰ (21)

و البته به زودی خوشنود می شود. (21)